

บทที่ 2

การวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้

การศึกษาและการวิจัยเกี่ยวกับโครงการการสอนอ่านภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในประเทศไทยยังไม่มีผู้ใดทำมาก่อน แต่มีการศึกษาและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้อยู่หลายฉบับ ทั้งในต่างประเทศและในประเทศไทย

การศึกษาและการวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้ จะกล่าวถึงโดยแบ่งเป็นประเภทตามลักษณะเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้เป็นประเภท ๆ ดังต่อไปนี้

1. การอ่านคืออะไร

Theodore L. Harris ได้ประมวลความคิดเกี่ยวกับการอ่านไว้ดังนี้ คือ

1. การอ่านคือขบวนการที่จะเข้าใจรูปคำและความหมายด้วยการเห็น พร้อมกับนี้ Harris ได้กล่าวถึงการศึกษาของ M.D. Vernon เกี่ยวกับองค์ประกอบ 4 ประการของการเข้าใจรูปคำและความหมาย ซึ่งได้แก่

- 1) การสังเกตรูปแบบของคำอย่างกว้าง ๆ
- 2) การเข้าใจบางส่วนของตอนที่เฉพาะเจาะจง
- 3) การกระตุ้นให้เกิดความนึกคิดด้านการฟัง
- 4) การกระตุ้นทางด้านความหมาย

2. การอ่านคือขบวนการคิดหาความหมายจากตัวเขียน ซึ่งเป็นขบวนการที่ซับซ้อน

มาก

3. การอ่านคือขบวนการเข้าใจสิ่งที่เขียนในลักษณะที่ควบคุมและสัมพันธ์กับสิ่งที่พูด

ความคิดในแบบที่ 3 นี้เป็นความคิดและเป็นการศึกษาของนักภาษาศาสตร์ ซึ่งเน้นความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้งระหว่างการอ่านกับภาษาที่พูด นักภาษาศาสตร์ที่เริ่มศึกษาในแนวนี้ได้แก่ Leonard Bloomfield¹

สำหรับ Marilyn Birkley ได้ให้คำจำกัดความของการอ่านไว้ว่า การอ่านมิใช่แต่จะเป็นขบวนการที่จะเข้าใจสิ่งที่เขียนหรือพิมพ์เท่านั้น แต่การอ่านเป็นขบวนการที่ทำให้รู้และเข้าใจโครงสร้างของภาษาในแง่รวม เพื่อให้เข้าใจความหมายทั้งผิวเผินและลึกซึ้ง โดยมีโครงสร้างของภาษาเป็นเครื่องสื่อความหมาย²

2. วัตถุประสงค์ของการอ่าน

วัตถุประสงค์ของการอ่านมีหลายชนิด ตามที่ William S. Gray และ Bernice Rogers ได้ศึกษาจากคำตอบของเด็กและผู้ใหญ่จำนวน 400 คน สรุปวัตถุประสงค์ของการอ่านได้ดังนี้

- 1) เพื่อให้เกิดอุปนิสัยในการอ่าน
- 2) เพื่อใช้เวลา
- 3) เพื่อช่วยให้ทราบและเข้าใจเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นประจำ
- 4) เพื่อความพอใจของแต่ละบุคคล
- 5) เพื่อช่วยให้นำไปใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวัน

¹ Theodore L. Harris, "Reading," Encyclopedia of Educational Research, quoting M.D. Vernon, Visual Perception, and Leonard Bloomfield, Linguistics and Reading (4th ed.; London : The Macmillan Company, 1969), pp. 1074 - 76.

² Marilyn Birkley, "Effecting Reading Improvement in the Classroom through Teacher Self - Improvement Programs," Journal of Reading, 14 (1970), p. 94.

- 6) เพื่อช่วยให้เกิดความสนใจในอาชีพที่จะประกอบในภายหน้า
- 7) เพื่อส่งเสริมความก้าวหน้าด้านอาชีพ
- 8) เพื่อให้สามารถเผชิญกับความต้องการต่าง ๆ ทางสังคมของแต่ละคนได้
- 9) เพื่อช่วยปรับปรุงตนเอง รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้พื้นฐานทางวัฒนธรรม
- 10) เพื่อประคับประคองสติปัญญา
- 11) เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการทางจิตใจ³

สำหรับ Robert Emans และ Gloria Patyk ได้รายงานผลการศึกษาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการอ่านไว้ว่า เยาวชนส่วนใหญ่อ่านเพื่อพักผ่อนและเพื่อหาความรู้เพิ่มเติม ในขณะที่เด็กอื่นก็อ่านเพื่อประโยชน์ในการเข้าสังคม และเพื่อได้รับประสบการณ์ทางด้านสุนทรียภาพด้วย⁴

ส่วน Edmund H. Henderson ได้ทำการวิจัยในแง่ประสิทธิภาพในการตั้งวัตถุประสงค์ของการอ่าน โดยศึกษาเปรียบเทียบจากผู้อ่านกลุ่มที่มีความสามารถสูง และกลุ่มที่มีความสามารถต่ำ กลุ่มละ 24 คน จากนักเรียนระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยสรุปไว้ว่า ผู้อ่านกลุ่มที่มีความสามารถสูงมีประสิทธิภาพในการตั้งวัตถุประสงค์ของการอ่านด้วยตนเองเหนือกว่าผู้อ่านกลุ่มที่มีความสามารถต่ำ นอกจากนี้แล้ววัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ก็มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จที่หวังไว้ด้วย⁵

³ William S. Gray and Bernice Rogers, "Maturity in Reading," Encyclopedia of Educational Research (3th ed.; London : The Macmillan Company, 1960), p. 1089.

⁴ Robert Emans and Gloria Patyk, "Why Do High Students Read?," Journal of Reading, 10 (1967), pp. 300 - 304.

⁵ Edmund H. Henderson, "A Study of Individually Formulated Purposes for Reading," Encyclopedia of Educational Research (4th ed.; London : The Macmillan Company, 1969), p. 1078.

3. หลักทั่วไป วุฒิกาวะในการอ่าน ลำดับชั้นในการอ่าน ชนิดและอัตราเร็วในการอ่าน

สำหรับหลักทั่วไปในการอ่าน วุฒิกาวะในการอ่าน ลำดับชั้นในการอ่าน ชนิดของการอ่าน และอัตราเร็วในการอ่านนั้น ได้มีผู้ศึกษาและค้นคว้าไว้มากมาย จะแยกกล่าวเป็นหัวข้อๆ ไป ดังนี้

3.1 หลักทั่วไปในการอ่าน

Albert J. Harris อธิบายเกี่ยวกับหลักทั่วไปของการอ่านไว้ว่า เด็กจะอ่านได้ต่อเนื่องตามกระบวนการเจริญเติบโตและการเรียนรู้มาเป็นเวลานานพอสมควร กล่าวคือ เมื่อเด็กถึงภาวะที่เรียกว่า "พร้อม" ซึ่งในภาวะเช่นนี้เด็กจะมีสิ่งต่างๆ ภายในตัวประกอบกันอย่างเหมาะสม ได้แก่ อายุ ความสามารถทั่วไป การรับรู้ทางสายตา สุขภาพ วุฒิกาวะ พื้นฐานความรู้ ความเข้าใจและความสามารถในการพูด อารมณ์ การปรับตัวให้เข้ากับสังคม รวมทั้งความสนใจในการอ่านอีกด้วย⁶

3.2 วุฒิกาวะในการอ่าน

William S. Gray และ Bernice Rogers อธิบายว่า ผู้อ่านที่มีวุฒิภาวะในการอ่านจะมีลักษณะดังต่อไปนี้ คือ

- 1) มีความกระตือรือร้นที่จะอ่านอย่างแท้จริง
- 2) มีแนวโน้มที่จะอ่านเรื่องทั่วไป หรือเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ
- 3) มีความสามารถที่จะเข้าใจคำ ความหมาย ความลึก และอารมณ์กับ

ความรู้สึกลึก

- 4) มีความสามารถที่จะนำสิ่งที่ได้จากการอ่านมาใช้ประโยชน์ได้
- 5) มีความสามารถที่จะวิพากษ์และวิเคราะห์สิ่งที่อ่านได้

⁶ Albert J. Harris, How to Increase Reading Ability (New York : Longmans - Green, 1956), pp. 25 - 61.

6) มีแนวโน้มที่จะนำความคิดใหม่ ๆ ที่ได้จากการอ่านมาดัดแปลงใช้ได้⁷

3.3 ลักษณะและลำดับชั้นในการอ่าน

Birkley ใช้อธิบายถึงข้อคิดทางทฤษฎีว่า มีหลักการสำคัญ ๆ ดังนี้ คือ

- 1) ภาษาเป็นสิ่งที่สามารถเรียนอย่างเป็นระบบระเบียบได้
- 2) ความสามารถทางการอ่านจะพัฒนาขึ้นได้โดยใช้วิธีการที่เป็นระบบ

ระเบียบ

3) ความพร้อมในการอ่าน หมายถึงความสามารถที่จะเข้าใจและตอบสนองคำและภาษาได้โดยรวดเร็วและถูกต้อง

4) การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านจะทำได้โดยการฝึกหัดทักษะขั้นพื้นฐาน⁸

5) ความเข้าใจในการอ่านจะดีขึ้นหรือเพิ่มขึ้น ตลอดจนมีความสามารถที่จะจำเรื่องได้โดยการฝึกหัดทักษะขั้นสูง⁹

6) อัตราเร็วในการอ่านจะเพิ่มมากขึ้นโดยการฝึกหัดทักษะขั้นสูง

7) การเขียนและการอ่านเป็นเครื่องช่วยสนับสนุนซึ่งกันและกัน เมื่อเรียนสิ่งหนึ่งแล้วจำเป็นต้องเรียนอีกสิ่งหนึ่งควบคู่ไปด้วย

จากข้อคิดดังกล่าวนี้ การอ่านที่เป็นระบบระเบียบจึงแบ่งออกได้เป็น 5 ชั้น

คือ

1) ขั้นความพร้อมในการอ่าน (Reading Readiness) เป็นขั้นที่พร้อมจะเข้าใจคำ ซึ่งหมายถึงการสะกดคำ การออกเสียง และรู้จักหน้าที่ของคำตามลักษณะไวยากรณ์

⁷ William S. Gray and Bernice Rogers, Maturity in Reading : Its Nature and Appraisal (Chicago : The University of Chicago Press, 1956), quoted in Mary Elizabeth Fowler, Teaching Language, Composition and Literature (New York : McGraw-Hill Book Company, 1965), p. 106.

⁸ โปรดดูรายละเอียดเกี่ยวกับทักษะขั้นพื้นฐานในหน้า 14

⁹ โปรดดูรายละเอียดเกี่ยวกับทักษะขั้นสูงในหน้า 14

ของภาษาโดยรวดเร็วและอัตโนมัติ

2) ขั้นทักษะขั้นพื้นฐาน (Basic Skills) เป็นขั้นที่จะเข้าใจสิ่งที่ผู้แต่งแฉงไว้ เป็นขั้นที่จะอ่านเพื่อให้เข้าใจเนื้อหา ความคิดสำคัญ ๆ รวมทั้งความคิดที่มาสนับสนุน พร้อมทั้งสามารถสรุปใจความที่สำคัญได้ นอกจากนี้ยังสามารถค้นหาความหมายของคำใหม่ ๆ โดยอาศัยข้อความที่อยู่ใกล้เคียง (contextual clues) ได้อีกด้วย

3) ขั้นทักษะขั้นสูง (Abstractive Skills) เป็นขั้นที่สามารถจะเข้าใจแบบหรือชนิดของการเขียนที่ผู้แต่งเลือกใช้เพื่อแสดงความคิดหรือรวบรวมความคิดไว้ โดยทั่วไปแล้วแบบหรือชนิดของการเขียน ได้แก่

ก. การเขียนแบบใช้ข้อพิสูจน์ (Thesis - Proof Pattern) เป็นแบบที่ใช้ในการเขียนเรื่องราวทางคณิตศาสตร์ หรือเรื่องราวเกี่ยวกับการโต้แย้ง หรือใช้ข้อพิสูจน์

ข. การเขียนแบบแสดงความคิดเห็น (Opinion - Reason Pattern) เป็นแบบที่ใช้เขียนข้อความแบบบรรยายวิจารณ์ การเขียนแบบนี้แตกต่างไปจากการเขียนแบบใช้ข้อพิสูจน์ตรงที่ว่า เป็นการแสดงข้อคิดเห็นส่วนตัวมากกว่าจะพูดเฉพาะข้อเท็จจริง

ค. การเขียนแบบที่กล่าวถึงปัญหาและการแก้ปัญหา (Problem - Solution Pattern) เป็นการเขียนเรื่องราวทั่วไปทางคณิตศาสตร์ สาเหตุ ผล และข้อสรุป แต่มีแนวโน้มไม่อยู่ในลักษณะการเร้าอารมณ์มากกว่า 2 แบบแรก

ง. การเขียนแบบรวบรวมข้อเท็จจริง (Information Pattern) เป็นการเขียนเพื่อรวบรวมข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจจะเขียนในรูปของการเรียงความลำดับเวลาที่เกิดขึ้น หรือในรูปแบบอื่น ๆ ก็ได้

จ. การเขียนแบบบรรยาย (Narrative Pattern) เป็นการเขียนเพื่อบรรยาย อธิบาย และสรุปเรื่องราวต่าง ๆ

4) ขั้นทักษะในการอ่านวรรณกรรม (Literary Reading Skills) เป็นขั้นที่จะเข้าใจเรื่องราว ความหมาย และใจความสำคัญของเรื่อง สามารถนำเรื่องที่อ่านมาใช้ได้ สามารถแยกแยะระหว่างข้อเท็จจริงและความคิดเห็นได้ ตลอดจนสามารถประเมินคุณค่าทางวรรณคดีของเรื่องที่อ่านได้โดยใช้เกณฑ์ที่ถูกต้อง

5) ขั้นทักษะในการเขียน (Writing Skills) ในระยะแรกเป็นขั้นที่จะฝึกเขียนตามตัวอย่าง โดยมุ่งเฉพาะความถูกต้องทางไวยากรณ์ของภาษา ระยะต่อมาจึงเป็นขั้นการเขียนที่รวบรวมความคิด และระยะสุดท้ายเป็นการเขียนเพื่อแสดงจุดมุ่งหมายและความรู้สึกของตนได้¹⁰

3.4 ชนิดของการอ่าน

การอ่านมีลักษณะต่าง ๆ ถ้าจะแบ่งชนิดของการอ่านตามลักษณะต่าง ๆ จะแบ่งออกได้ดังนี้ คือ

ก. ชนิดของการอ่านแบ่งตามวิธีอ่าน ซึ่งแบ่งออกได้เป็นการอ่านในใจและการอ่านออกเสียง

การอ่านในใจ (Silent Reading) คือการอ่านโดยไม่ออกเสียง เป็นการอ่านเพื่อมุ่งให้เข้าใจเรื่องและความคิดสำคัญ ๆ ในเรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดี ในการจะทำให้ถึงขั้นนี้ผู้อ่านจำเป็นต้องมีความรู้ในเรื่องคำศัพท์และโครงสร้างของประโยคพอสมควร ดังนั้น ก่อนที่จะสแกนงานในใจจะต้องสอนคำศัพท์และโครงสร้างของประโยคที่จำเป็นเสียก่อน การสอนอ่านในใจนี้จำเป็นจะต้องฝึกฝนในระยะแรกก่อนการสอนอ่านออกเสียง ซึ่งจะได้กล่าวต่อไป

การอ่านออกเสียง (Oral Reading) คือการอ่านออกเสียงโดยคำนึงถึงความถูกต้องในเรื่องเสียงต่าง ๆ (sounds) การออกเสียงเน้นหนัก (stress) จังหวะ (rhythm) ระดับเสียงสูงต่ำ (intonation) การอ่านออกเสียงนี้แม้จะมุ่งให้การออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน เพื่อให้ผู้ฟังได้รับทราบเรื่องราวได้ถูกต้องและถูกต้อง แต่ก็ต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจเรื่องราวซึ่งเกิดจากการอ่านในใจเสียก่อน ฉะนั้น จึงจำเป็นต้องคำนึงถึงเรื่องคำศัพท์ โครงสร้างของประโยค และความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน การสอนอ่านออกเสียงนี้ควรจะสอนหลังจากการอ่านในใจแล้ว

¹⁰ Birkley, op.cit., pp. 94 - 100.

ข. ชนิดของการอ่านแบ่งตามลักษณะสถานที่ที่อ่าน ซึ่งแบ่งออกได้เป็น
การอ่านในชั้น และการอ่านนอกชั้น

การอ่านในชั้น (Intensive Reading) คือการอ่านในชั้นเรียน โดยมีครูเป็นผู้ช่วยแนะแนวทางการอ่าน การอ่านชนิดนี้ต้องอ่านโดยละเอียดให้เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านโดยตลอด มีการเรียนรู้คำศัพท์และโครงสร้างประโยคต่าง ๆ และสามารถนำศัพท์และโครงสร้างประโยค (active vocabulary and structures) ไปใช้ได้ด้วย

การอ่านนอกชั้น (Extensive Reading) คือการอ่านด้วยตนเอง นอกชั้นเรียน การอ่านชนิดนี้เป็นการอ่านให้ได้ประสบการณ์ในการอ่าน และเสริมสร้างนิสัยในการอ่าน เป็นการนำเอาหลักและวิธีการอ่านที่เรียนรู้จากชั้นเรียนมาใช้จริง ๆ เนื่องจากการอ่านแบบนี้มีปริมาณมากกว่า ประกอบกับไม่มีครูอาจารย์ช่วยแนะนำอย่างใกล้ชิด จึงมุ่งเพียงเพื่อให้เข้าใจเนื้อเรื่องเท่านั้น ไม่จำเป็นต้องศึกษารายละเอียด หรือนำศัพท์ และโครงสร้างของประโยคไปใช้ได้

ค. ชนิดของการอ่านแบ่งตามจุดมุ่งหมายเฉพาะในแต่ละครั้ง หรือโดยชนิดของเรื่องและข้อความที่อ่าน ซึ่งแบ่งออกได้เป็น การอ่านแบบรวดเร็วเพื่อเก็บความคิดที่สำคัญ ๆ การอ่านแบบค้นคว้าหารายละเอียด การอ่านแบบศึกษา การอ่านแบบวิพากษ์วิจารณ์ และการอ่านแบบวิเคราะห์ ดังมีรายละเอียดของการอ่านแต่ละชนิดดังนี้ คือ

การอ่านแบบรวดเร็วเพื่อเก็บความคิดที่สำคัญ (Scanning) คือการอ่านที่จะจับใจความใจได้รวดเร็ว เมื่อกวาดสายตามานขอความแต่ละครั้ง การอ่านชนิดนี้เป็น การอ่านที่มีประโยชน์ เพราะช่วยให้อ่านได้รวดเร็วยิ่งขึ้น การอ่านเพื่อเก็บความคิดนี้เป็นวิธีที่ยาก จำเป็นต้องอาศัยระยะเวลาฝึกฝน

การอ่านแบบค้นคว้าหารายละเอียด (Reading for Detail) คือการอ่านแบบระมัดระวัง เพื่อค้นหาความคิดที่สำคัญ ๆ ของเรื่องนั้นโดยตลอด และเพื่อศึกษารายละเอียด รวมทั้งเพื่อเพิ่มพูนความรู้ หนังสือหรือบทความที่จะต้องอ่านแบบนี้มักจะไม่ค่อยมีหัวข้อ หรือหัวเรื่องที่จะแนะใหญ่อ่านทราบแนวทางของหนังสือ

การอ่านแบบศึกษา (Study Reading) คือการอ่านที่จะต้องเข้าใจความคิดที่สำคัญและเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเหล่านั้นเป็นอย่างดีด้วย เมื่ออ่านเข้าใจในปัจจุบันแล้ว ก็สามารถจดจำไปใช้ในเวลาต่อไปอีกด้วย วิธีการอ่านแบบนี้ต้องอ่านอย่างคร่าว ๆ เสียก่อน แล้วใช้ความคิดและตั้งคำถามไว้ หลังจากนั้นจึงอ่านอย่างตั้งใจ อาจจดโน้ตลงบ้าง และทบทวนความคิดที่สำคัญ ๆ อีกครั้งหนึ่ง

การอ่านแบบวิพากษ์วิจารณ์ (Critical Reading) คือการอ่านที่ต้องอาศัยความเฉลียวฉลาด และความระมัดระวัง ที่สำคัญที่สุดจะต้องระมัดระวังในเรื่องความไม่สมเหตุสมผล หรือข้อความที่ทำให้เกิดปฏิบัติต่าง ๆ ในการอ่านแบบนี้ควรพิจารณาภูมิหลังของผู้เขียน และพยายามจับจุดสำคัญของสิ่งที่ผู้เขียนต้องการพูดหรือต้องการให้ผู้อ่านเชื่อ

การอ่านแบบวิเคราะห์ (Analytical Reading) คือการอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับทฤษฎีทางคณิตศาสตร์ กฎทางวิทยาศาสตร์ บทความสำคัญ ๆ และปัญหาต่าง ๆ จึงต้องอ่านด้วยความตั้งใจและระมัดระวังทุก ๆ คำที่อ่าน ผู้อ่านควรตั้งปัญหาไว้ในใจในขณะที่อ่าน และหาทางแก้ปัญหาเหล่านั้นให้แจ่มแจ้ง ¹¹

3.5 อัตราเร็วในการอ่าน

การที่จะระบุให้แน่ชัดไปว่า ผู้อ่านที่มีความสามารถควรมีอัตราเร็วในการอ่านเท่าใดนั้นทำได้ยาก ทั้งนี้ เนื่องจากว่าอัตราเร็วในการอ่านแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของการอ่าน และชนิดของเรื่องที่อ่าน ในเรื่องนี้ Albert J. Harris ได้อธิบายว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านนั้น ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการอ่าน รวมกันนั้น Harris ได้กล่าวถึงผลงานของ Gerald A. Yoakan ที่ได้ค้นคว้าเกี่ยวกับอัตราเร็วในการอ่านว่า แบ่งออกได้เป็น 4 ชนิด คือ

1. อ่านแบบสำรวจโดยรวดเร็ว เป็นการอ่านแบบคร่าว ๆ (Skimming) เพื่อหาสิ่งที่ต้องการโดยเฉพาะ

¹¹ สूरีย์ เปี่ยมสุข, "การสอนอ่านอังกฤษในชั้น ป.ศศ.,", (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2503), หน้า 10 - 26.

2. อ่านโดยเร็ว ใช้เฉพาะเวลาอ่านเรื่องง่าย ๆ เพื่อหาใจความสำคัญ ๆ หรือเพื่ออ่านทบทวน
3. อ่านในอัตราเร็วปกติ เป็นการอ่านเพื่อหาใจความสำคัญ ๆ พร้อมทั้งหารายละเอียดอีกด้วย
4. อ่านช้า ๆ เป็นการอ่านอย่างระมัดระวังในเวลาที่ย่านเรื่องที่ยาก เป็นการอ่านเพื่อต้องการรู้เรื่องราวทั้งหมด และต้องการความถูกต้อง หรืออ่านเพื่อวิเคราะห์ และประเมินผล ¹²

4. วิธีการสอนอ่าน

Nancy Modiano ได้ทำการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนอ่านเด็กชาวเม็กซิกัน ผลการวิจัยพบว่า การเริ่มต้นเรียนอ่านหรือสอนอ่านภาษาของเด็กเองได้ผลดีกว่า การเริ่มต้นเรียนหรือสอนภาษาที่สองเลย โดยมีได้เรียนอ่านภาษาของตนมาก่อน ¹³

สำหรับวิธีการสอนอ่านที่ใช้กันอย่างกว้างขวางนั้น เป็นระบบการอ่านที่เรียกว่า SQ 3 R ซึ่ง Francis P. Robinson ได้คิดขึ้น ระบบ SQ 3 R ได้แก่

1. <u>S</u> urvey	สำรวจเรื่องที่อ่านอย่างรวดเร็ว
2. <u>Q</u> uestion	ตั้งคำถามเรื่องที่อ่าน
3. <u>R</u> ead	อ่านเพื่อคนหาคำตอบ

¹² Albert J. Harris, "Research in Some Aspects of Comprehension: Rate, Flexibility and Study Skills," Journal of Reading, 3 (1968), pp. 205 - 210, quoting Gerald A. Yoakan, Reading and Study.

¹³ Nancy Modiano, "Reading Comprehension in the National Language," Encyclopedia of Educational Research (4th ed.; London : The Macmillan Company, 1969), p. 192.

4. Recite จดจำคำตอบหรือเรื่องราวที่พบ จะโดยการท่องหรือเขียนก็ได้
5. Review ทบทวนในเวลาว่างเพื่อให้จำได้ตลอด

ระบบ SQ 3 R นั้นผู้นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย เพราะรู้สึกว่าเป็นแง่ของจิตวิทยาการเรียนรู้ แต่อย่างไรก็ตาม ยังไม่มีการศึกษาทดลองว่าระบบนี้ให้ผลดีมากกว่าแบบประการใด¹⁴

การสำรวจวิธีการสอนอ่านภาษาต่างประเทศในประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศที่กำลังเร่งรัดพัฒนานั้น William S. Gray ได้ค้นคว้าโดยการส่งแบบสอบถามไปยังผู้นำทางการศึกษาในประเทศต่าง ๆ รวม 45 ประเทศ ผลการค้นคว้าสรุปได้ดังต่อไปนี้คือ

1. วิธีสอนอ่านที่ใช้กันมาแต่เดิม ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 แบบ

ก. วิธีสอนที่มุ่งไปในทางสอนคำและสอนเสียง เพื่อช่วยในการจำคำพยัญชนะ หรือพยางค์ จำแนกออกได้ดังนี้

1) วิธีสอนตัวอักษร (Alphabetic Method) เป็นวิธีสอนให้นักเรียนออกเสียงสระและพยัญชนะให้ถูกต้องเสียก่อน สอนให้รู้ชื่ออักษรทุกตัว การออกเสียงการสะกดคำ เรียนพยางค์และคำที่ไร้ความหมาย แล้วเรียนเป็นวลีหรือประโยคสั้น ๆ ให้นักเรียนออกเสียงซ้ำ ๆ แล้วเริ่มฝึกอ่าน มุ่งให้นักเรียนจำคำใหม่ ๆ มากกว่าเรียนความหมาย

2) วิธีสอนเสียง (Phonic Method) สอนเสียงพยัญชนะ แต่ไม่สอนชื่อพยัญชนะ โดยเริ่มสอนออกเสียงสระก่อนสอนเสียงพยัญชนะ หลังจากนั้นจึงรวบรวมพยัญชนะและสระเข้าเป็นพยางค์และคำ แล้วรวมเข้าเป็นวลีและเป็นประโยค

¹⁴ Francis P. Robinson, Effective Study, quoted by Albert J. Harris, "Research in Some Aspects of Comprehension : Rate, Flexibility and Study Skills," Journal of Reading, 3 (1968), p. 210.

3) วิธีสอนเป็นพยางค์ (Syllabic Method) สอนออกเสียงเป็นพยางค์ แล้วสอนรวมเป็นคำและประโยค

ข. วิธีสอนที่มุ่งไปในการใช้คำหรือหน่วยคำ และมุ่งไปที่ความหมายของสิ่งที่อ่าน

1) วิธีสอนเป็นคำ (Word Method) จะสอนอ่านคำที่มีความหมาย โดยใช้วิธีให้อ่านตามครู และพยายามให้คำนั้น ๆ อยู่ในรูปที่จะจำได้ง่าย การสอนแบบนี้ใช้อุปกรณ์หลายชนิด เช่น โคลงกลอน รูปภาพ บัตรคำ เป็นต้น

2) วิธีสอนเป็นวลี (Phrase Method) ครูเขียนวลีบนกระดานคำให้นักเรียนออกเสียงซ้ำ ๆ กันหลายครั้ง แล้วให้นักเรียนพิจารณาเปรียบเทียบกับวลีอื่น ๆ ที่เรียนมาแล้ว นักเรียนจะเรียนรู้ความแตกต่างของวลีใหม่ ๆ กับวลีที่เรียนมาแล้ว แล้วจึงจดคำที่เข้าใจแล้วลงในสมุด

3) วิธีสอนเป็นประโยค (Sentence Method) ครูเขียนประโยคทั้งประโยคบนกระดานคำ ให้นักเรียนอ่านประโยคนั้นซ้ำ ๆ กัน แล้วให้นักเรียนค้นหากลุ่มคำในประโยคสำคัญ และค้นหาคำเฉพาะในแต่ละกลุ่มคำนั้น นักเรียนจะต้องนึกให้ทำเช่นนั้นหลาย ๆ แบบฝึกหัด จนคุ้นตากับประโยคและคำในประโยค แล้วจึงเรียนประโยคและคำใหม่ต่อไป การสอนแบบนี้จะมุ่งไปที่ด้านความหมายของเนื้อเรื่องมาก

4) วิธีสอนเป็นเรื่อง (Story Method) เป็นการสอนที่ขยายวิธีการสอนเป็นประโยค โดยใช้ประโยคหลาย ๆ ประโยคมารวมกันเข้าเป็นเรื่องสั้น ๆ ใช้วิธีสอนเช่นเดียวกับการสอนแบบเป็นประโยค วิธีการสอนนี้จะช่วยในเรื่องความคิดต่อเนื่องของผู้เรียน

2. วิธีสอนในระบะต่อมา

วิธีสอนในระบะต่อ ๆ มา แบ่งได้เป็น 2 แบบ คือ

ก. แบบผสม (The Eclectic Trend) เป็นการนำเอาวิธีการสอนหลายวิธีมารวมกัน

ข. แบบยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (The Learner - Centered Trend)
แบ่งออกได้เป็น 3 ชนิด คือ

1) ผู้เขียนเตรียมเนื้อหา (Author - Prepared Reading Matter) ผู้เขียนจัดเตรียมหนังสือแต่ละชุดให้ โดยเลือกเนื้อเรื่องและจัดรูปหนังสือให้เข้ากับ
ความสนใจ ประสบการณ์ และความต้องการของผู้เรียน

2) ผู้เรียนและครูเป็นผู้เตรียมเนื้อหา (Learner Teacher - Prepared Reading Matter) ผู้เรียนจัดเตรียมเนื้อหาโดยมีครูเป็นผู้แนะนำ เป็นการสนองตาม
ความสนใจของผู้เรียน

3) วิธีนำเนื้อหาหลาย ๆ อย่างมาสอน (Integrated Instructional Material) เป็นการเรียนแบบธรรมชาติ นำเนื้อหาต่าง ๆ มาสอน การเรียนจะ
ขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้เรียน ขณะที่เรียนนักเรียนจะร่วมกันพิจารณาอภิปราย โดยมีครูคอย
ช่วยเหลือ แล้วครูเขียนเรื่องราวลงบนกระดานคำให้นักเรียนศึกษารูปประโยค สიტาคำเฉพาะๆ
ในประโยค จึงนำคำในเรื่องราวรวมเป็นประโยคใหม่ หลังจากนั้นให้นักเรียนนำคำที่เรียนมาแล้ว
มาแต่งรวมกับคำที่เรียนใหม่ เป็นการฝึกการเขียนไปด้วย ¹⁵

5. การจัดโครงการการสอนอ่านภาษาอังกฤษ

Ralph P. Barrett ได้อธิบายว่า โครงการการอ่านประกอบด้วย

1. นักเรียน
2. งานที่จะให้นักเรียนอ่าน
3. สิ่งตีพิมพ์บางชนิด เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร
วารสาร
4. ครู
5. การประเมินผล

สำหรับองค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะใช้ในการกำหนดหรือจัดโครงการการอ่านได้แก่

1. นักเรียน โดยพิจารณาจาก อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ความสามารถทาง
ภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับความสามารถทางการอ่าน ความตั้งใจที่จะปรับปรุงทักษะการอ่าน

¹⁵ William S. Gray, The Teaching of Reading and Writing : An International Survey (Paris : UNESCO, 1956), pp. 75 - 93.

2. ครู โดยพิจารณาความรู้ทางการศึกษาทั่วไป ความรู้ในการสอนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศ ประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ ระดับความสามารถทางภาษา (ถ้า ครูมิใช่เป็นชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ)

3. สภาพการณ์ในห้องเรียน จะต้องพิจารณาขนาดของชั้นเรียน คือจำนวน นักเรียนในชั้นหนึ่ง ๆ ลักษณะทางกายภาพของห้องเรียน เช่น แสงสว่าง โต๊ะ สถานที่ เป็นต้น บรรยากาศโดยรวม เช่น เสียง ความร้อน เป็นต้น อุปกรณ์ประกอบการสอน เช่น กระดานดำ ชอล์ค และอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาอื่น ๆ

4. จุดมุ่งหมายของโครงการ จะต้องพิจารณาว่า นักเรียนต้องการจะใช้ทักษะ ทางการอ่านเพื่อจุดประสงค์ใด จะเป็นการอ่านเพื่อเตรียมตัวเป็นนักแปล เพื่อศึกษาต่อต่างประเทศ เพื่อการอ่านตำราภาษาอังกฤษ เพื่ออ่านหรือเขียนภาษาอังกฤษโดยทั่วไป เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร นิยาย รายงาน เป็นต้น หรืออ่านเพื่อเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ ส่วนน วัจนกรรม โครงสร้าง หรือแบบของการเขียน

นอกจากนี้จะต้องพิจารณาว่า โครงการการเรียนอ่านนี้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียน ภาษาทั่วไป คือเรียน ฟัง พูด อ่าน เขียน หรือเป็นโครงการที่แยกออกมาเลย เพื่อจะพัฒนา เฉพาะการเรียนอ่านอย่างเดียว ¹⁶

การกำ เนิดการถามสำคัญขึ้นเพื่อจะนำโครงการการสอนอ่านไปปฏิบัตินั้น Mary Elizabeth Fowler ได้อธิบายไว้ดังนี้ คือ

1. วิเคราะห์ความสามารถในการอ่านของนักเรียน โดยทั่วไปอาจใช้แบบ ทดสอบมาตรฐานเป็นเครื่องวัดความสามารถในการอ่าน แต่ครูผู้สอนอ่านอาจใช้เทคนิคต่าง ๆ

¹⁶ Ralph P. Barrett, "S + T + C + G : Some Factors in Designing a Reading Program," English Language Center : Report on a Seminar on Reading, edited by David E. Eskey and Michael Smithies, (November, 1970), pp. 45 - 48.

ช่วยวิเคราะห์ความสามารถของนักเรียนในชั้นได้ดังนี้ คือ

- 1) สังเกตพฤติกรรยาของนักเรียนในชั้นที่มีต่อการเรียนอ่าน และสังเกตทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่าน
- 2) สังเกตการใช้ประโยค การออกเสียงระดับสูงต่ำ การอ่านทีละคำ ความเข้าใจโครงสร้างของประโยคของนักเรียนในชั้น
- 3) ให้นักเรียนประเมินผลกรอ่านของตนเองด้วยการเขียนหรือพูดโดยที่ครูอาจถามคำถามให้นักเรียนตอบ เช่น เกี่ยวกับการเริ่มอ่าน ความสนใจอ่านในเวลาว่าง ประสิทธิภาพในการอ่าน
- 4) ให้นักเรียนเขียนหรืออธิบายวิธีการอ่าน เพื่อต่อนักเรียนอ่านข้ามคำ ขอบมองย้อนหลังหรืออ่านข้ามบรรทัด ทิศไปล่วงหน้าก่อนที่จะกวาดสายตาไปถึง หรือใจลอยระหว่างที่อ่าน หรือไม่
- 5) สอบถามหรือสัมภาษณ์นักเรียนแต่ละคน หรือถ้ามีโอกาสควรสัมภาษณ์ผู้ปกครองของนักเรียน เพื่อศึกษาถึงความต้องการของผู้ปกครองที่มีต่อเด็ก

2. เข้าใจจุดมุ่งหมายของโครงการ การที่จะให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการอ่านนั้น ชั้นแรกจำเป็นตองให้นักเรียนเข้าใจจุดมุ่งหมายของการอ่าน และมีความคิดว่าตนมีความสามารถพอที่จะประสบความสำเร็จได้ โดยที่ครูผู้สอนตองคอยให้ความช่วยเหลือ

3. การจัดหาแหล่งวิชาการ สิ่งที่สำคัญในการปรับปรุงการอ่านให้ดีขึ้นนั้นจะตองมีแหล่งหรือสถานที่ที่ให้นักเรียนคนควาอ่านหนังสือ แหล่งวิชาการที่สำคัญได้แก่ ห้องสมุด ซึ่งจำเป็นตองมีหนังสือเหมาะสมกับความสนใจกับวัยของนักเรียน เพื่อช่วยทำตาบายการอ่าน

4. จัดเวลาสำหรับฝึกทักษะในการอ่าน การฝึกทักษะในการอ่านเป็นสิ่งสำคัญและตองอาศัยระยะเวลาในการฝึกฝน ดังนั้น จึงตองจัดหาเวลาให้ฝึกทักษะในการอ่านให้พอเพียง

5. การจัดการสอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม ในการจัดการสอนจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม โดยจะพิจารณาได้ดังต่อไปนี้

1) การสอนอ่านให้นักเรียนที่ฉลาดและเป็นนักอ่านที่ดี ควรเน้นการฝึกการอ่านอย่างรวดเร็ว การเก็บใจความสำคัญ แนะนำให้อ่านด้วยตนเอง โดยให้เลือกรับสิ่งที่จะช่วยส่งเสริมเขาวินิจฉัย ตลอดจนมุ่งฝึกอัตราเร็วในการอ่านเพื่อความเข้าใจ เพื่อใช้สำหรับเป็นพื้นฐานสำหรับงานในระดับวิทยาลัยชั้นสูงต่อไป

2) การสอนอ่านให้กับนักเรียนที่ฉลาดแต่มีใจนักอ่านที่ดี จะต้องมุ่งไปในด้านการพัฒนาให้เกิดความสนใจและให้นิสัยรักการอ่าน

3) การสอนอ่านให้กับนักเรียนระดับปานกลางแต่มีความสามารถในการอ่านต่ำ ครูจะต้องมุ่งสอนคำศัพท์ ฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจ เรื่องราวภายในขอบเขตความสามารถของนักเรียน และพยายามฝึกทักษะการอ่านในท่านต่าง ๆ เป็นต้นว่า อ่านเพื่อเก็บใจความสำคัญ หักสังเกตการประมวลความคิด และสังเกตแบบประโยคต่าง ๆ

4) การสอนให้กับนักเรียนที่เรียนอ่อนและมีความสามารถในการอ่านอยู่ในเกณฑ์ต่ำ จำเป็นต้องสอนให้รู้จักคำต่าง ๆ ให้จำคำศัพท์ ฝึกการออกเสียง การสอนอ่านคงอยู่ในขั้นเริ่มต้นให้อ่านเรื่องง่าย ๆ แต่เป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของวัยนั้น และจะต้องฝึกวิธีการอ่านที่ถูกต้อง เช่น ให้รู้จักวาดส่ายคำในการอ่าน ทั้งนี้สลับในการใช้นิ้วมือชี้ตัวอักษรและการออกเสียงพิมพ์

5) การสอนให้กับนักเรียนที่เหนือกว่าระดับปานกลาง ครูอาจใช้ระบบการเขียนแบบ SQ 3 R¹⁷ เพื่อฝึกการอ่าน

6. การกระตุ้นให้เกิดความสนใจ การกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจที่จะอ่าน จะต้องคำนึงถึงความสามารถที่แตกต่างกันออกไปด้วย ถ้าเป็นนักเรียนที่มีความสามารถมาก ครูควรแนะนำหนังสือที่อยู่ในความสนใจและมีระดับความยากพอเหมาะ ถ้าเป็นนักเรียนที่มี

¹⁷ สำหรับรายละเอียดเกี่ยวกับระบบ SQ 3 R โปรดย้อนกลับไปดูที่หน้า 18 - 19

ความสามารถน้อย ก็ควรแนะนำหนังสือในแนวที่เขาสนใจ แต่ต้องอยู่ในระดับง่าย เพื่อไม่ให้เกิดความวุ่นใจในการที่จะอ่าน โรงเรียนจึงจำเป็นต้องจัดหาหนังสือชนิดต่าง ๆ และมีความยากง่ายระดับต่าง ๆ ไว้อย่างพอเพียง¹⁸

Alfred Newton Smith ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศ โดยนำวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและหาข้อเสนอแนะการพัฒนาโครงการการสอนอ่านภาษาต่างประเทศ ผลการศึกษาของ Smith สรุปข้อเสนอแนะได้ดังนี้ คือ

1. ควรจัดเวลาสำหรับการเรียน ฟัง และพูด ก่อนเริ่มสอนอ่าน ระยะเวลาการเรียนฟังและพูดขึ้นอยู่กับความจำเป็นทางด้านภาษาศาสตร์ของผู้เริ่มเรียนอ่านแต่ละคน
2. การเริ่มอ่านควรจะเป็นการอ่านทั้งประโยคจากเนื้อเรื่องที่รู้จักแล้ว
3. จะต้องดึงเอาคำที่อยู่ในข้อความออกมา และนำเอาคำนั้นมาฝึกทั้งในรูปที่เป็นคำเดี่ยว ๆ และในรูปที่ต้องใช้ในข้อความ เพื่อช่วยพัฒนาให้รู้จักคำนั้นเมื่อเห็นคำนั้นอีก
4. คำ ๆ หนึ่งซึ่งประกอบด้วยความสัมพันธ์ของเสียงต่าง ๆ จะต้องนำมาแสดงให้เห็นโดยชัดเจน ทั้งที่อยู่ในข้อความและที่ปรากฏอยู่เดี่ยว ๆ ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและสัญลักษณ์จะต้องแสดงออกมาในรูปของการสรุปจากความเข้าใจ และจะต้องมีการฝึกกันอย่างเพียงพอ
5. การฝึกหาความหมายของคำจากข้อความที่อยู่ใกล้เคียง ซึ่งจะต้องเริ่มต้นทันทีที่เห็นคำไหนั้นในเรื่องที่อ่าน การใช้คำทำนายและการฝึกหัดจะเป็นการฝึกที่ดี
6. การวิเคราะห์โครงสร้างของประโยคในชั้นต้นเป็นสิ่งจำเป็นในการฝึกอ่าน ทั้งนี้ เพกช่วยให้อ่านการเปลี่ยนแปลงคำโคปิใช้ปัจจัย (inflected forms)
7. การหาความหมายตามตัวอักษร ต้องทำโดยมีจุดมุ่งหมาย และต้องเป็นไปในแนวที่จะนำไปสู่ความเข้าใจในระดับที่สูงขึ้น

8. การฝึกแปลความหมายและการอ่านแบบวิเคราะห์ ควรเริ่มพร้อมไปกับการฝึกอ่าน และจะต้องเพิ่มความสำคัญยิ่งขึ้นในโครงการการอ่านเมื่อผู้อ่านก้าวหน้าขึ้น

9. จะคงมีการวางแผนกิจกรรมที่ใช้ในการอ่านออกเสียง หรือการอ่านในใจ เป็นอย่างดี และจะต้องจัดทำกิจกรรมโดยสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านทั้ง 2 ชนิด ¹⁹

นอกจากนี้ มีงานวิจัยในประเทศไทยโดยเฉพาะที่เกี่ยวกับ การวิจัย คือ เป็น การวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนอ่านอังกฤษ ตลอดจนหนังสือแบบเรียนอ่านอังกฤษในระดับชั้นต่าง ๆ งานวิจัยเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้ เพราะทำให้ได้ทราบการดำเนินการสอนและ ปัญหาการสอนอ่านในระดับต่าง ๆ เพื่อจะได้นำมาเปรียบเทียบกับผลการวิจัยครั้งนี้ และเพื่อให้ เห็นปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยส่วนรวมชัดเจนขึ้น

ต่อไปนี้เป็นงานวิจัยเกี่ยวกับการสอนอ่านอังกฤษ ซึ่งจะได้แยกกล่าวเป็นระดับชั้นต่าง ๆ ดังนี้

ระดับมัธยมศึกษา

สมโภชน์พันธุ์ สาทรานนท์ ทำการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของความสามารถ ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดยศึกษาร่วมกับคณาจารย์ของวิทยาลัยวิชาการศึกษา ปรากฏผลของการศึกษา ดังนี้ คือ

1. ในการสอนอ่านอังกฤษ ครูอธิบายและแปลให้เป็นภาษาไทย
2. นักเรียนได้รับการฝึกออกเสียงเสมอ แต่ไม่ถูกคังนัก
3. นักเรียนไม่ค่อยได้รับการฝึกออกเสียงและฝึกกรุปประโยคใหม่ ๆ ที่จะช่วย ทำให้การอ่านง่ายขึ้น

¹⁹

Alfred Newton Smith, "Reading Instruction in English and in Modern Foreign Languages : A Comparative Study," Dissertation Abstracts, 29 (November, 1968), p. 1480 - A.

4. นักเรียนมีประสบการณ์ทางการอ่านหนังสือน้อยมาก สิ่งทีอ่านก็คือ หนังสือคำราหรือแบบเรียนที่ใช้อ่านในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว
5. นักเรียนไม่สนใจหาความรู้ใหม่ ๆ ในภาษาที่เรียน
6. นักเรียนไม่สามารถอ่านหนังสือด้วยตนเอง ต้องพึ่งครูอยู่เสมอ ๆ
7. หนังสืออ่านบางเล่มมุ่งสอนอ่านศัพท์มากกว่าสอนรูปประโยค บางเล่มจัดลำดับศัพท์และรูปประโยคไม่เป็นระเบียบ และหนังสือคู่มือบางเล่มก็ไม่เหมาะสมสำหรับครูไทย²⁰

กฤษทิพย์ โรหิตร์คนะ ได้ทำการศึกษาวิธีสอนและปัญหาในการสอนอ่านอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนกศิลปะ ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดพระนครและชลบุรี พ.ศ. 2511 ซึ่งสรุปผลของการศึกษาได้ดังนี้ คือ

1. เกี่ยวกับสถานภาพของครู ครูส่วนใหญ่เป็นหญิง และมีอายุมากกว่า 40 ปีขึ้นไป ทางด้านความรู้ของครูปรากฏว่า ครูทุกคนมีวุฒิทางการศึกษา และได้เรียนภาษาอังกฤษมาเป็นวิชาเอกหรือโท
2. ครูส่วนใหญ่ใช้วิธีแปลในการสอนอ่านอังกฤษ
3. จากการศึกษาสัมฤทธิ์ผลในการอ่านของนักเรียน ปรากฏว่า ในจำนวนโรงเรียนทั้งหมด 28 โรงเรียนนั้น นักเรียนใน 24 โรงเรียนสอบได้คะแนนโดยเฉลี่ยเกินกว่าครึ่งขึ้นไป และวิธีการสอนที่ให้ผลแก่นักเรียนมากที่สุด คือวิธีที่ครูสอนศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์เป็นภาษาอังกฤษก่อนจึงให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง
4. ปัญหาส่วนใหญ่ของครูเป็นปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน และการประเมินผลมากกว่าปัญหาอื่น ๆ

20

Sompochphan Sathranon, "An Analysis of Factors in Reading Ability in English Language at the Secondary Level in Amphur Muang Cholburi," (Unpublished M. Sc. Thesis, Indiana University, 1957).

5. ความคิดเห็นของครู คือ

- 1) การขาดแคลนอุปกรณ์การสอน ทำให้เกิดปัญหาในการอ่านของนักเรียน
- 2) จากการวัดผลการเรียนรู้ของนักเรียน ครูส่วนใหญ่เห็นว่าได้ผลปานกลาง
- 3) ครูส่วนใหญ่มีความเห็นว่า จำนวนนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านนั้น มีตั้งแต่ครึ่งหนึ่งขึ้นไป
- 4) เกี่ยวกับแบบเรียนอ่าน ครูเกือบทุกคนมีความเห็นว่า แบบเรียนอ่านที่ใช้อยู่ในช่วยนักเรียนให้มีความสามารถในการอ่านพอสมควร และเนื้อหาที่กำหนดไว้ในหนังสือนั้น ครูมากกว่าครึ่งเห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว
- 5) ครูส่วนใหญ่ต้องการให้มีการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการสอนอ่าน

อังกฤษ ²¹

ระดับ ป.กศ.

สร้อย เปี่ยมสุข ได้ทำการศึกษารายการสอนอ่านอังกฤษในชั้น ป.กศ. ผลของการศึกษาสรุปได้ดังนี้ คือ

1. ในด้านปรัชญาหรือความมุ่งหมายของการสอนอ่านอังกฤษ ส่วนมากเน้นหนักไปในเรื่อง

คำศัพท์ใหม่	13 %
การออกเสียง	23 %
การเข้าใจ	23 %
การเข้าใจโครงสร้างของภาษา	9 %

²¹ กุลทิพย์ โรนิตรัคนะ, "การศึกษาวิธีสอนและปัญหาในการสอนอ่านอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนกศิลปะ ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดพระนครและธนบุรี พ.ศ.2511," (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2512).

2. ครูใช้ภาษาไทยเข้าช่วยในการสอนอ่าน 80%
3. การสังเกตความเข้าใจตามหลักการสอนภาษาธรรมชาติ คือพูดถึงคำศัพท์ รูปประโยค การออกเสียง และความหมาย
4. ปริมาณการอ่านของนักเรียนในห้องเรียน 1 ชั่วโมง ครูสอนเฉลี่ยได้ประมาณ 3 หน้า
5. การสอนอ่านมุ่งให้นักเรียนมีความสามารถทั้งในการอ่านในใจและการอ่านออกเสียง เพราะจะต้องไปเป็นครูสอนภาษาอังกฤษ²²

ถาวร สุมงคล ได้ทำการค้นคว้าเรื่อง "ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาตอนต้น ของวิทยาลัยครู 3 แห่ง ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" ผลการค้นคว้าปรากฏว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนฝึกหัดครู ป.กศ. ที่เรียนอยู่ในวิทยาลัยครูสามแห่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือผลสัมฤทธิ์ในด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ และการอ่านเอาใจความรวมกัน มีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มเพียงเล็กน้อย จึงถือได้ว่ามีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับปานกลาง
2. ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษด้าน ไวยากรณ์ คำศัพท์ และการอ่านเอาใจความ มีสาเหตุสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญในเชิงสถิติ แสดงว่าทั้งสามอย่างนี้มีองค์ประกอบ (Common factors) ร่วมกันในการเรียนภาษาอังกฤษ
3. จากการจัดแจงคะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเอาความ และคำนวณหาค่ามัธยิมเลขคณิต และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า ค่ามัธยิมเลขคณิตมีค่าเท่ากับ 9.74 ในเมื่อคะแนนเต็มเท่ากับ 25 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษด้านอ่านเอาความอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับ

²² สุริย์ เปี่ยมสุข, "การสอนอ่านอังกฤษในชั้น ป.กศ.," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2503).

การทดสอบตนเอง

4. ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ที่เรียนอยู่ในวิทยาลัยครูสามแห่ง ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมิตถสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษด้านไวยากรณ์อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูง คือประมาณ 60.12% ผลสัมฤทธิ์ในด้านคำศัพท์อยู่ในระดับปานกลาง คือ 50.76% และผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านเอาใจความอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ คือ 38.56%²³

นอกจากนี้แล้วมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสือแบบเรียนอ่านอังกฤษ ซึ่งจะแยกกล่าวเป็นระดับชั้นต่อไปนี้

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

สองศักดิ์ คำเป็นสวัสดิ์ ได้ทำการวิเคราะห์แบบเรียนและหนังสืออ่านประกอบ วิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในจังหวัดพระนครและธนบุรี ผลการวิจัย ครอบคลุมหนึ่งสรุปได้ว่า ครูอาจารย์และนักเรียนเลือกใช้ A Direct Method English Course Book I, II, III, English for Thai Students Book I, II, III และ Intermediate English Course for Thailand Book I, II, III เป็นแบบเรียนหลัก ใช้แบบเรียนเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น, Standard Expression Book I, II, III, Living Comprehension Book I, II, III, และ บทอาชยาน ภาษาอังกฤษ ชั้น ม.ศ.1, 2, 3 เป็นแบบเรียนเสริม และใช้ Five Stories, A Holiday at Hua Hin และ The Haunted House เป็นหนังสืออ่านประกอบแบบเรียน และหนังสืออ่านประกอบเหล่านี้มีข้อดีและข้อบกพร่องควรแก้ไขอยู่ทุกเล่ม ไม่มีเล่มใดที่พร้อมทุกประการเลย ครูอาจารย์ผู้ใช้จึงควรศึกษาลักษณะของแบบเรียนและหนังสืออ่านประกอบให้เข้าใจจดจำก่อนที่

²³ ถาวร สุภงคท, "ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนฝึกหัดครู ประกาศนียบัตรของวิทยาลัยครูสามแห่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ," (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2510).

จะนำไปสอน เพื่อเตรียมแก้ไขหรือหาสิ่งอื่นมาเพิ่มเติมข้อบกพร่องนั้น ²⁴

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

วไล โรจนานนท์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ประสิทธิภาพของการอ่านหนังสือแบบ
เรียนอ่านอังกฤษ ชั้นเตรียมอุดมศึกษา" ผลที่ได้จากการวิจัยคือ

1. แต่ละโรงเรียนจัดให้ชั่วโมงการสอนอ่านหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษ
สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง

2. ครูใช้ภาษาอังกฤษอธิบายเรื่องราวในหนังสือที่อ่าน

3. พยายามสอนให้ทักษะทั้ง 4 สัมพันธ์กัน

4. ให้นักเรียนมีโอกาสเรียนการใช้ศัพท์พร้อมทั้งรูปประโยคต่าง ๆ

5. ถ้าศัพท์บางคำอธิบายเป็นภาษาอังกฤษ แล้วต้องใช้เวลานานมาก ครูจะแปล
ความหมายให้เป็นภาษาไทย

6. ให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ศัพท์ แบบสร้าง และส่ววนที่ได้เรียนมาจากใน
หนังสือก่อนหมดชั่วโมง

7. ไม่พึงเล็งการใช้อุปกรณ์การสอนมากนัก ²⁵

²⁴ สอองก์ ดำเนินสวัสดิ์, "การวิเคราะห์แบบเรียนและหนังสืออ่านประกอบวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนครและธนบุรี," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513).

²⁵ วไล โรจนานนท์, "ประสิทธิภาพของการอ่านหนังสือแบบเรียนอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นเตรียมอุดมศึกษา," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2503).